

Eventyret om den grimme ælling - på amerikansk

FALD. Heidi Wedel Durrow har skrevet en roman, der i sig selv famler. - Foto: fra forlaget Punktum

Danskamerikanske Heidi Wedel Durrows debutroman charmerer ved sin uformelighed.

Politiken synes

AF LISE GARSDAL

fakta

Forfatter Heidi Wedel Durrow

Titel Pigen der faldt ned fra himlen

Info Oversat af Thomas Munkholt efter The Girl Who Fell From the Sky. Forlaget Punktum, 256 sider, 299,95 kroner

Mødre, der sender deres børn i døden, har altid solgt billetter.

Medea havde sine teatraliske grunde, kvinden i Heidi Wedel Durrows debutroman formentlig nogle andre. Formentlig, for drivkraften i den klassiske tragedie er det fascinerende mysterium, der står tilbage, når alle de mulige forklaringer er skrællet væk:

Hvorfor.

Hvem er hvem?

Den danskamerikanske forfatter Heidi Wedel Durrow (f. 1969) har i 'Pigen der faldt ned fra

himlen' med andre ord valgt en effektiv motor, der tilmed låner autenticitet fra en virkelig avishistorie om en kvinde, der skubbede sine børn ud fra et højhus et efter et, inden hun selv fulgte efter.

Måske er en ny, egenartet romanforfatter dumpet ned fra himlen?

En datter overlevede imidlertid faldet...

Denne mirakuløse overlevelseshistorie er bare ikke forfatterens egen, selv om presseomtalen spiller finurligt på sammenfaldet mellem romanens Rachel og virkelighedens Heidi.

Ligheden går derimod på de spørgsmål om hudfarve, rødder og identitet, der er romanfigurens eksistentielle mysterium og samtidig forfatterens: *Hvem*. Hvem er jeg, når øjnene er blå, håret kruser og huden hverken er vanilje eller chokolade?

Koret blander sig

I 'Pigen der faldt ned fra himlen' forstærkes det eksistentielle limbo, der kendetegner puberteten, af, at Rachel med al magt forsøger at fortrænge ulykken og komme helskindet ud på den anden side af barndommen – alene ved en knarvorn bedstemors tvivlsomme hjælp.

Den (sorte) amerikanske far, den (hvide) danske mor og de mindre søskende er væk, kun en papkasse med småting fra Chicago og H.C. Andersens eventyr forankrer Rachel i noget andet end det sorte kvarter i Portland, hvorfra hendes verden nu går.

»Vi og ensomme hører ikke til i samme sætning«, funderer den gammelkloge pige et sted og peger dermed på jegets famlen efter sin form og bestemmelsesplads i virvaret af andre jeger.

Stilistisk understøttes dette grundtema af koret af stemmer, der blander sig i Rachels udviklingshistorie, hvor alkoholismen spøger som den ondeste af alle onde ånder.

En ny romanforfatter

Heidi Wedel Durrow har skrevet en roman, der i sig selv famler – er dette en barsk ungdomsroman, et eventyr for voksne, et filmmanuskript eller et lidenskabeligt indlæg i USA's ganske komplekse racismedebat?

Bogens første sætning

»»Du er min lykkemønt«, siger Bedste«.

Romanen er nok lidt af det hele og charmerer netop i kraft af denne uformelighed: Man aner ikke, hvor forfatteren bringer os hen på den næste side, men blader nysgerrigt videre for at hitte ud af det. Historien insisterer simpelthen i al sin livlige løjerlighed på at blive fortalt.

Måske er en ny, egenartet romanforfatter dumpet ned fra himlen?